

Список використаних джерел:

1. Портер М. Створення спільних цінностей. Як перебудувати капіталістичну систему / Майкл Е. Портер, Марк Р. Крамер // Harvard Business Review. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ep-digest.ru/wp-content>.
2. Офіційний сайт норвезької транснаціональної компанії «Yara» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.yara.com/>
3. Грейсон Д. Про успішний бізнес з точки зору суспільства в цілому / Девід Грейсон. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ippnou.ru/print/010244>.
4. Офіційний сайт швейцарської компанії «Nestle» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.nestle.ua/>
5. Стаття про створення спільних цінностей Nestlé в Україні та покращення якості життя. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.nestle.ua/media/newsandfeatures/creating-common-values-2017>.

Горшков А.В., студент

**Науковий керівник: Жуков С.А., д.е.н.,
с.н.с., доцент ДВНЗ «Ужгородський національний
університет», м. Ужгород, Україна**

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ТА ПОЛОЖЕННЯ ДО ЇХ ФОРМУВАННЯ

Запровадження інноваційної моделі розвитку передбачає формування нових методичних підходів та інструментарію з управління промисловим підприємством. Проблемами розробки теоретичних і методичних основ управління інноваційним розвитком промислових підприємств займалися багато вітчизняних дослідників, таких як Н. Антонюк, С. Ілляшенко, Л. Мельник, О. Мозенков та інші.

Управління інноваційним розвитком підприємства базується на встановленні системи цілей, яка зв'язує поточну ефективність його діяльності та забезпечує стійкий розвиток у стратегічній перспективі. Тобто в основі управління інноваційним розвитком підприємства полягає система цілепокладання. Ціль підприємства розглядається як орієнтир для напрямів потоків зв'язків, повноважень і відповідальності [1, с. 209].

Стратегічний розвиток підприємства забезпечують інноваційні процеси, що базуються на необхідності забезпечення поточної ефективності операційної діяльності, що обґрунтовує взаємодоповнення та взаємообумовленість стратегічного й операційного контурів з його управлінням.

Є два основних підходи щодо категорії «управління»: системний і процесний.

Системний підхід розглядає підприємство як сукупність взаємозв'язаних елементів (люди, структури, завдання, технології тощо), а зміни що відбуваються в будь-якому з них впливають і на систему в цілому, і на окремі компоненти. Підприємство це відкрита система, яка взаємодіє із зовнішнім середовищем шляхом здобуття ресурсів ззовні та видачі певних результатів. Системний підхід

орієнтований на досягнення цілей системи шляхом вибору та реалізації рішень, заснованих на обліку й аналізі всієї сукупності факторів, їх взаємозв'язків і взаємодій, які так чи інакше впливають на проблему, що потрібно вирішити.

Зважаючи на те, що в дослідженні поняття «інноваційний розвиток» розглядається як процес в ході якого відбувається перетворення інноваційного потенціалу (вхід) у кінцеві споживчі рішення (вихід), а ціллю є створення доданої вартості за рахунок впровадження інновацій, використання процесного підходу при формуванні системи управління інноваційним розвитком підприємства стає найбільш доцільним та обґрунтованим. Розкриття теоретичних засад інноваційного розвитку та методологічних підходів до процесу управління ним, стають у базисі визначення сутності категорії «управління процесом інноваційного розвитку промислового підприємства».

Управління інноваційним розвитком підприємства – це взаємопов'язаний комплекс дій, що спрямовані на використання інноваційного потенціалу промислового підприємства, що змінюють його стан у напрямку досягнення та підтримки прогнозованого рівня ефективності та забезпечення запровадження інновацій [2, с. 199].

Еволюційні зміни виробничих та управлінських систем, а також етапи розвитку інновацій і підходів до управління ними стає основою формування теоретико-методичних основ управління інноваційним розвитком підприємства. Відмітимо, що еволюційні зміни у техніко-технологічних системах викликають відповідний розвиток управлінських систем, у тому числі й інструментарію управління інноваціями. Це створює теоретико-методологічне підґрунтя з формування систем управління інноваційним розвитком підприємства.

Зважаючи, що управління інноваційним розвитком підприємства носить стратегічний характер, тобто формує контур стратегічного управління, а контур операційного є забезпечувальним [3, с. 84], виникає необхідність у виділенні ключових складових цього процесу.

Необхідно зауважити, що складові інноваційного розвитку пов'язані з циклічно-поступальною реалізацією етапів інноваційного процесу з одного боку та функціонуванням інноваційного потенціалу з іншого. Зважаючи на зміну зовнішніх і внутрішніх умов функціонування підприємства та його розвиток буде здійснюватися завдяки аналізу інформації про зміни стану зовнішнього та внутрішнього середовища. Це свідчить про те, що в основі управління інноваційним розвитком підприємства лежить інформаційно-аналітичний контур, що виокремлює внутрішні та зовнішні інформаційні сигнали з метою встановлення необхідності змін у стані системи та траєкторії її руху. Самі ж інформаційні сигнали відображають фінансово-економічний стан підприємства, інноваційну активність, ступінь використання інноваційного та виробничого потенціалів підприємства, тобто пов'язує, з одного боку ефективність поточної інноваційної та операційної діяльності підприємства, а з іншого – ефективність інноваційної діяльності.

Теоретичні засади з управління інноваційною діяльністю, проаналізовані вище, дозволили сформулювати основні положення для формування методичного підходу з управління інноваційним розвитком промислового підприємства.

1. Підприємства інноваційно розвиваються за умови наявного хорошого економічного та фінансового стану, а також здійснення інноваційної діяльності.

2. Основою досліджень у цьому напрямку є визначення етапів, що дозволить оцінити ступінь досягнення цілей інноваційного розвитку підприємств. До таких цілей відносять:

- підвищення економічної ефективності діяльності при збереженні фінансової стійкості підприємства;

- підвищення результативності інноваційної діяльності, що визначається приростом інноваційного доходу та підвищенням його частки в загальній виручці підприємства.

3. З метою оцінки ефективності системи управління інноваційним розвитком підприємств доцільно сформулювати систему показників, що характеризують його:

- фінансово-економічний стан (здійснюється на основі узагальнення наукових джерел з оцінки економічної ефективності та фінансової стійкості суб'єктів господарювання та подальшим їх корегуванням);

- результативність інноваційної діяльності, структуру та обсяг використання інноваційного потенціалу, рівень інноваційної активності (розраховується кількісно та характеризується зміною частки інноваційного продукту у виручці підприємства та приростом інноваційного доходу).

4. Використання двох вимірів – фінансово-економічного стану й ефективності інноваційної діяльності, що є основою для формування методичного підходу щодо управління на основі науково-обґрунтованого вибору ключових управлінських технологій і фінансового інструментарію.

5. Доцільність дослідження впливу факторів макроекономічного середовища на інноваційну діяльність підприємства.

Отже, узагальнення наукових досліджень з визначення сутності економічної категорії «управління інноваційним розвитком промислового підприємства» дозволило обґрунтувати та визначити його, як взаємопов'язаний комплекс дій, спрямованих на використання інноваційного потенціалу промислового підприємства, що змінюють його стан у напрямку досягнення та підтримки цільового рівня ефективності та забезпечення запровадження інновацій. Такий підхід обґрунтовує обумовленість і тісний зв'язок циклічно-поступальної реалізації етапів інноваційного процесу, з одного боку, та функціонуванням інноваційного потенціалу, що дозволяє виділити стратегічний та оперативний контури управління підприємством, що базується на інноваційних й оперативних процесах відповідно.

Список використаних джерел:

1. Акимова Т.А. Теория организации. Москва: Юнити-Дана, 2003. 367 с.
2. Ткаченко М.О. Процес управління процесами інноваційного розвитку промислового підприємства. Дослідження та оптимізація економічних процесів: кол. монографія / за ред. О.В. Манойленко, В.О. Матросової. Харків: «Цифрова друкарня №1», 2012. Т.1. С. 188-199.

3. Ткаченко М.О. Управління інноваційним розвитком промислових підприємств. Труды ІХ-ої Міжн. наук.-прак. конф. «Дослідження та оптимізація економічних процесів», (Харків, 3-5 грудня 2013 р.). Харків: НТУ «ХП», 2013 р. С. 83-85.

Котенко С.В., к.т.н., с.н.с.
Розвадовська О.В., аспірант
Інститут проблем ринку та економіко-
екологічних досліджень
Національної академії наук України, м. Одеса,
Україна

TASKS OF MONITORING THE STATE POLICY OF UKRAINE IN THE FIELD OF INTERNATIONAL MULTIMODAL TRANSPORTATION

Nowadays, there is an improvement of organizational forms of management and its mechanism in Ukraine along with the structural restructuring of the economy, aimed at stabilization and further recovery of production. This rise should be accompanied by an increase in the indexes of the transport industry. And one of the tasks of the state policy in this direction should be the elimination of obstacles and threats of cargo transportation.

The current situation in the country requires the restructuring of the principles of information activity and, above all, the creation of monitoring systems of state policy in the transport industry and an appropriate base, which will provide the management of cargo transportation with complete, objective and up-to-date information for a competent, well-balanced approach to the preparation and decision-making of any level [1].

The world is now in a transition phase from the industrial to the information society. Development of the world processes is going up. In order to keep up with world progress, governing bodies at different levels need complete and comprehensive information on the developments and trends in the processes in the transport industry. In all developed countries, much attention is paid to the continued development of management information systems. Comprehensive powerful programs and information systems have been developed and implemented, and global information networks are functioning. Geographic and information systems are actively used, the volume and speed of information exchange is increasing.

The transition from sectoral management principles to functional ones, change of goals, tasks and functions of ministries and agencies, local authorities - all this requires rethinking, supplementing and adjusting the main directions, tasks and functions of information and analytical activity. For the effective performance of their functions, management at any level at any time must have at their disposal reliable and comprehensive information on the social and economic status of the management object (enterprises, industry, region, economy in general) [2].

Nowadays, the information needed to make management decisions, distributed across departmental, sectoral and territorial (regional) systems, is not collected and